

POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní bakalářské zkoušce.

DIPLOMANT: JACQUES Nina

Obor: režie-dramaturgie ALD

Vedoucí diplomové práce: MgA. Vladimír Novák, Ph.D.

Bakalářská práce Niny Jacques s názvem *Od představy k situaci: proměna divadelního obrazu v průběhu tvůrčího procesu* se zabývá tématem scénického psaní a jakými způsoby se postupně autorský text transformuje do výsledného divadelního tvaru. Tedy jednoduše řečeno, jak se původní inspirační impuls postupně mění v divadelní situaci, obraz.

Práce je rozdělena do tří hlavních částí. V první části se autorka věnuje konkrétním příkladům tvůrčího procesu na autorské inscenaci *Zítřka si povíme*, analyzuje a kriticky reflektuje objevování a vývoj primárních inspiračních impulsů k tvorbě scénáře, zamýšlí se nad jeho rolí při zkušebním procesu, reflektuje svou vlastní zkušenost.

Ve druhé části zkoumá vývoj „divadelního psaní“ a dává do kontextu s podobou současného divadla. Seznamuje nás s přístupy tvůrců, kteří se s touto otázkou ve své tvorbě konfrontují, hledá styčné body se svým pohledem.

Ve třetí části hledá, jakými prostředky a cestami se dá dojít k jazyku, jež vychází z vnitřního světa tvůrců, a který komunikuje s divákem.

Diplomantka si uvědomuje spletnost a záludnost procesu zkoušení – s jeho neustálými náhodami, omyly –, ale hledání nových inspiračních impulsů a vytvoření teoretického zázemí je pro ni nezbytné – jak z hlediska pevného uchopení problematiky tvorby uměleckého díla, tak pro vytvoření si autentických postupů a principů a definování vlastní vize. Své poznatky opírá o inspirativní myšlenky tvůrců a autorů, jako jsou například Antonin Artaud, Gaston Bachelard, Aldous Huxley (především jeho *Brány vnímání*), Robert Wilson ad. Velkou oporu a inspiraci nachází ve francouzském směru „Divadlo obrazů“ (Théâtre d’images), v jehož myšlenkách spatřuje odrazový můstek pro své pojetí zachycení struktury díla. Významnou roli v jejím uvažování hraje fakt, že vnímání je velmi subjektivní záležitostí a jeho diferenciací zásadně ovlivňuje vnímání jevištního díla, které je tvořeno na základě obrazů (srov. Gogh – Wilson – jak autorka píše, dva malíři obrazů).

Hledá, jakým způsobem vytvořit obraz, který předkládá v jevištním tvaru, aby byl srozumitelný a čitelný pro diváka, tedy s ním komunikoval, a zároveň nebyl pouhou

nápodobou, ilustrací skutečnosti. Chce, aby útočil na imaginaci diváka, aby ho nutil k mentální aktivitě. Výpověď sama o sobě není tedy implicitně v obraze, ale mimo něj. Např. Bachelard je přesvědčen, že básnické obrazy nás „*v nevyčerpatelném spektru různých modalit vracejí k počátkům a vitálním pramenům našeho vlastního bytí*“. Obrazy jsou schopné oslovovat široké spektrum lidí. Stávají se tak počátečním impulsem vlastní obraznosti jedince. Diplomantka se s takovýmto pojetím ztotožňuje, ale je nutné brát na zřetel, že toto pojetí neimplikuje pouze myšlenkový svět, je to metafyzické dotýkání se podstaty lidského bytí. Musí být inspirující, probouzející zasuté vzpomínky, sny, zkušenosti. Tvůrce i divák tak musí být ponořeni cele, nejen částí sebe sama.

Diplomantka se ve své bakalářské práci zamýšlí a hledá, jakým způsobem pracovat, aby se jí podařilo své vize a záměry realizovat, tj. převést je do divadelní situace, najít srozumitelný jazyk. Jak dojít k vytvoření jevištního obrazu, aby obsahoval premisy svého vzniku, ze začátku zkoušení, ale byl živý a sdělný, tj. komunikoval s divákem. To člověk u stolu nevymyslí. Ve svých závěrech si klade zásadní otázku, jak „přetavit“ svět tvůrce-autora do „*divadelně plodného prostoru*“, do světa, kde se odehrává dialog mezi tvůrcem a divákem (na základě komparace výchozího bodu – počátečního stavu procesu zkoušení, respektive přípravné fáze, – s výslednou podobou divadelního tvaru). S tím nám může vyvstávat související otázka „dokončenosti“ či otevřenosti uměleckého díla, ale to je na další bádání.

Oceňuji, že Nina Jacques hledá cesty k svébytné umělecké tvorbě, která je provázána s naším bytím, s tím, kým jsme, kým chceme být. Je schopna své získané poznatky analyzovat a reflektovat. V mnoha ohledech bychom mohli říct, že svou cestu našla, jen o tom ještě dostatečně neví, protože takovéto věci dozrávají, nejsou zjevné hned, jeví se postupně a nezřídka si dávají pořádně na čas. Postupně se dobírá podstaty věci a na počáteční otázky si již v náznaku odpověděla. Otevírá si cestu k dalšímu zamýšlení se a praktickému hledání, s největší pravděpodobností pod vlivem francouzských umělců a teoretiků (viz. Divadlo obrazů).

Bakalářská práce vykazuje poctivé zamýšlení se nad daným tématem, což příznivě rozšiřuje zkušenost diplomantky a nabízí ji možnost využití vlastních poznatků v praxi. Práce po formální stránce obsahuje všechny potřebné náležitosti, struktura práce je přehledná a logická, poznámkový aparát a práce s literaturou a citacemi jsou na vynikající úrovni. Bakalářskou diplomovou práci doporučuji k obhajobě.

Datum: 25.6. 2017

.....

p o d p i s